

Sygn. akt V ACa 83/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – V Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zbigniew Koźma
Sędziowie:	SA Maryla Domel-Jasińska (spr.) SO del. Teresa Karczyńska - Szumilas
Protokolant:	stażysta Ewelina Gruba

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2016 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa A. W.

przeciwko Stowarzyszeniu (...)
w C.

o ustalenie

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 18 listopada 2015 r. sygn. akt I C 57/15

I. prostuje w zaskarżonym wyroku oznaczenie przedmiotu sprawy w ten sposób, że określa je jako „o ustalenie”;

II. oddała apelację;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Na oryginale właściwe podpisy.

V ACa 83/16

UZASADNIENIE

Powódka A. W. pozwem skierowanym przeciwko pozwanemu Stowarzyszeniu (...) w C. domagała się stwierdzenia nieważności uchwały Zarządu Komisarycznego (...) (...) w C. nr (...) z dnia 9 września 2013r. i uchwały nr (...) z dnia 13 listopada 2013r.

Z uzasadnienia pozwu wynikało, że w ocenie powódki zaskarżone uchwały zostały podjęte z rażącym naruszeniem przepisów obowiązującego pozwanego statutu, dotyczących trybu i zasad podejmowania uchwał, jak również godzą w prawa powódki jako członka (...) (...) (...)o (...) w C..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa wywodząc, iż zgłoszone żądanie jest bezzasadne, a część z dołączonych do pozwu dokumentów nie ma mocy sprawczej, bądź jest spreparowana.

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2015r. Sąd Okręgowy w S. stwierdził nieważność uchwały Zarządu Komisarycznego (...) (...) w C. nr (...) z dnia 9 września 2013r. i uchwały nr (...) z dnia 13 listopada 2013r. oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 831 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy wyrok został oparty na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych.

Uchwałą zarządu (...) O. (...)o (dalej (...)) (...) w C. nr (...) został przyjęty w poczet członków (...) Związku (...) (dalej (...)) A. S., któremu przydzielono jednocześnie w użytkowanie działkę nr (...). Uchwałą nr (...) z dnia 7 listopada 2011r. Zarząd (...) w C. pozbawił A. S. członkostwa w (...) i prawa użytkowania działki nr (...), w oparciu o § 36 ust. 2 statutu (...).

Powódka ubiegała się o członkostwo w (...) i przydzielenie użytkowania działki w (...) (...) w C.. W dniu 2 listopada 2011r. złożyła stosowny wniosek, który został pozytywnie zaopiniowany przez trzyosobowy zarząd (...).

Uchwałą nr (...) z 7 listopada 2011r., podjętą na posiedzeniu Zarządu Komisarycznego (...) (...) w C. przyjęto powódkę jako członka zwyczajnego (...) i członka (...) (...) w C. oraz postanowiono przydzielić jej działkę nr (...), o powierzchni 500m⁽²⁾, użytkowaną wcześniej przez A. S.. Powódka uiściła wpisowe w kwocie 180 zł, opłatę na fundusz inwestycyjny w wysokości 2.000 zł, pokryła koszty robót melioracyjnych na przydzielonej działce i corocznie, tj. w 2012r. i w 2013r. uiszczala opłatę członkowską i opłaty stałe w kwocie 150 zł. W latach 2012 – 2013 powódka dokonała licznych nakładów na działkę, tj. dokonała nasadzeń, wykonała ogrodzenie działki i zamontowała bramę wjazdową. Ukończyła również szkolenie dla osób ubiegających się o przydział działki.

W dniu 9 września 2013r. odbyło się posiedzenie zarządu (...) (...), na którym została podjęta uchwała, oznaczona w protokole posiedzenia jako (...), o unieważnieniu uchwał zarządu z dnia 5 grudnia 2011r., w ilości 15 sztuk.

Pismem z dnia 26 września 2013r. powódka została wezwana do stawienia się na kolejne posiedzenie zarządu, w dniu 7 października 2013r., podczas którego poinformowano ją, że według planu zagospodarowania przestrzennego użytkowana przez nią działka nie istnieje, w związku z czym nie istnieje także jej członkostwo w (...) Związku (...).

Powódka zażądała pisemnego uzasadnienia decyzji.

W piśmie z dnia 20 października 2013r. pozwany przesłał powódce uzasadnienie, do uchwały o nieuznaniu jej członkostwa w (...), bez określenia numeru i daty podjęcia tej uchwały. W dniu 31 października 2013r. powódka zwróciła się do zarządu o doręczenie jej treści uchwały, której dotyczyło przesłane uzasadnienie. W dniu 4 listopada 2013r. Zarząd (...) postanowił przesłać powódce sporną uchwałę w dniu 12 listopada 2013r. Ostatecznie uchwała nr (...), której dotyczyło doręczone wcześniej powódce uzasadnienie, została przesłana powódce w dniu 14 listopada 2013r., wraz z kolejną uchwałą Zarządu Komisarycznego (...) (...) w C., z dnia 13 listopada 2013r. nr (...), zobowiązującą powódkę do usunięcia ogrodzenia działki nr (...) i dokonanych na niej nasadzeń w terminie 7 dni od otrzymania uchwały, pod rygorem dokonania tych czynności przez zarząd. Ostatnia uchwała nie zawierała uzasadnienia, brak było wskazania podstawy prawnej każdej z uchwał i pouczenia o trybie zaskarżenia. Pomimo tych braków powódka, korzystając z przysługującego jej uprawnienia do zaskarżenia uchwał złożyła do Zarządu Okręgowego (...) w G. odwołanie od uchwały nr (...) z dnia 9 września 2013r. oraz uchwały nr (...) z dnia 13 listopada 2013r., wnosząc o stwierdzenie ich nieważności i wstrzymanie wykonania. Niezależnie od wszczętego trybu odwoławczego, powódka działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wysłała do pozwanego pismo, w którym zwróciła uwagę na nieprawidłowości występujące przy podejmowaniu zaskarżonych uchwał oraz wskazała, iż w świetle obowiązujących

przepisów nie jest możliwe wydanie uchwały „o nie uznaniu członkostwa”. Zgodnie ze statutem (...) członkostwo może ustać wyłącznie na skutek wygaśnięcia/skreślenia, lub pozbawienia, a żadna z tych przesłanek nie zachodziła. Nadto wskazane uchwały zostały podjęte z naruszeniem wielu postanowień statutu obowiązującego w (...), m.in. w zakresie obowiązku doręczania uchwał, ich uzasadniania i dokonywania pouczeń o możliwości zaskarżenia. Powódka wielokrotnie próbowała uzyskać informację o wyniku złożonego do organu wyższego stopnia odwołania, jednak bezskutecznie. Dopiero pismem z dnia 17 marca 2014r. prezes zarządu W. K. poinformował powódkę o przekazaniu jej odwołania do Zarządu Okręgowego (...) w G. w dniu 9 grudnia 2013r.

W grudniu 2013r. pozwany podjął decyzje o powiększeniu działki użytkowanej przez innego członka, S. M., do powierzchni 670m², pomniejszając działkę użytkowaną przez powódkę o ok. 200m². W dniu 20 marca 2014r. S. M. i J. M. przesunęli granice działki powódki poprzez przesunięcie ogrodzenia, zniszczenie rosnących na granicy drzew i krzewów, założenie na bramę i furtkę łańcuchów z kłódką tak, aby uniemożliwić powódce wejście na teren działki.

W dniu 24 marca 2014r. Zarząd Okręgowy (...) w G. zwrócił się do Zarządu (...) (...) w C. o przesłanie stosownych dokumentów, w tym wyciągu z protokołów posiedzeń, na których zostały podjęte zaskarżone przez powódkę uchwały, w związku ze wszczęciem procedury odwoławczej na skutek odwołania powódki. W treści powołanego pisma wskazano na postanowienia statutu (...) dotyczące wstrzymania wykonalności zaskarżonych uchwał do czasu rozpoznania odwołania.

Zgodnie z ustawą o Rodzinnych Ogrodach Działkowych z dnia 13 grudnia 2013r. oraz ustawą o stowarzyszeniach, działkowcy z (...) O. (...)o (...), będącego w strukturze (...) Związku (...), postanowili na mocy uchwały z dnia 31 marca 2013r. wyodrębnić się ze struktur (...) i powołać własne stowarzyszenie pod nazwą Stowarzyszenie (...) w C.. Zarząd (...) Związku (...) przekazał Stowarzyszeniu dokumentację i majątek (...).

W związku z powyższym Zarząd Okręgowy (...) Związku (...) w G. pozostawił odwołanie powódki bez rozpatrzenia, uznając, że z chwilą wyłączenia ogrodu ze struktur związku podmiotem uprawnionym do rozpoznania odwołania jest nowe stowarzyszenie ogrodowe, które przejęło wszelkie prawa i obowiązki związane z zarządzaniem ogrodem działkowym.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał, że w dniu 19 stycznia 2014r. weszła w życie ustawa z dnia 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych, na mocy której (...) Związek (...) został przekształcony w stowarzyszenie ogrodowe, a działkowcy zyskali możliwość powołania odrębnych stowarzyszeń i przejścia prowadzenia ogrodów. Z tym dniem prawo użytkowania działki przekształciło się w prawo do działki, ustanawiane w drodze umowy dzierżawy działkowej. Ustawa dała działkowcom prawo wyboru, tj. pozostania w strukturze (...) Związku (...) lub utworzenia własnego stowarzyszenia ogrodowego. Z dniem nabycia osobowości prawnej stowarzyszenie stało się następcą prawnym (...) w zakresie m.in. prawa do nieruchomości zajmowanych przez (...) O. Działkowy, własności infrastruktury ogrodowej oraz środków zgromadzonych na rachunkach bankowych.

Działkowcy z (...) O. (...)o (...) w C., będącego w strukturach (...) Związku (...), postanowili w dniu 31 marca 2013r., uchwałą Walnego Zebrania (...), wyodrębnić się ze struktur (...) i powołać własne stowarzyszenie pod nazwą Stowarzyszenie (...) w C.. Stowarzyszenie to, będące następcą prawnym (...) O. (...)o (...) w C., zostało zarejestrowane w dniu 30 maja 2014r. w K..

Podniesiony rzez pozwanego w toku postępowania zarzut dotyczący braku jego legitymacji biernej Sąd Okręgowy uznał za pozbawiony racji. Fakt, iż nie istnieją organy, które podejmowały zaskarżone uchwały nie ma znaczenia dla biegu sprawy, gdyż stroną procesu nie jest organ, lecz podmiot prawa.

Sąd I instancji wskazał, że zaskarżenie uchwał jest możliwe za pomocą trzech odrębnych środków prawnych – powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały, powództwa o uchylenie uchwały oraz powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały. Zasadność skorzystania z każdego z tych powództw wymaga spełnienia właściwych dla nich

przesłanek. Przez wytoczenie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał powódka skonkretyzowała zakres prawa podmiotowego, poddane ochronie sądowej i wyznaczyła granice rozpoznania sprawy.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na treść § 13 statutu (...), według której „przyjęcie w poczet członków zwyczajnych i przydział działki (...) następuje na mocy uchwały zarządu (...)”. Zgodnie z § 49 ust. 5 tego statutu „organowi komisarycznemu przysługują wszystkie uprawnienia zastępowanego organu”. Rozstrzygnięcia organów (...) są pisemne, podejmowane w formie uchwał, dla ich ważności konieczny jest podpis co najmniej dwóch członków właściwego organu i ich podjęcie zwykłą większością głosów przy obecności ponad połowy liczby członków danego organu w trakcie podejmowania uchwały. Powyższe wymagania statutowe zostały w świetle przedstawionych przez powódkę dokumentów spełnione w odniesieniu do uchwały o przyjęciu powódki w poczet członków (...) i przyznaniu jej prawa użytkowania działki nr (...). Sąd I instancji podkreślił, że statut jest szczególnego rodzaju umową, a jego postanowienia stanowią umownie wprowadzone normy obowiązujące członków i podmiot ich zrzeszający. Konsekwencją nie dochowania wymagań statutowych, w odniesieniu do podejmowania uchwał, jest zwykle nieważność tych uchwał. Uchwały organów ogrodów działkowych muszą być zgodne z przepisami obowiązującymi w dacie podjęcia uchwały.

Z uwagi na fakt nierozpoznania odwołania powódki od określonych w pozwie uchwał przez organ wyższego stopnia Sąd Okręgowy uznał, że wyczerpała ona tryb postępowania wewnątrzorganizacyjnego.

Sprzeczność zaskarżonych uchwał z postanowieniami statutu i dobrymi obyczajami jest w ocenie Sądu Okręgowego oczywista. W świetle obowiązujących postanowień statutu nie jest możliwe wydanie uchwały „o nie uznaniu członkostwa”. Zgodnie ze statutem (...) członkostwo może ustać wyłącznie na skutek wygaśnięcia, skreślenia lub pozbawienia. W przypadku powódki żadna z okoliczności wskazanych w § 29 statutu (...) nie zaistniała. Nadto Sąd Okręgowy zauważył, że przy podejmowaniu uchwał dotyczących członkostwa w (...) konieczne było zawiadomienie zainteresowanego członka o posiedzeniu zarządu, na którym jego sprawa ma być rozpoznawana, celem umożliwienia mu złożenia wyjaśnień. Niezależnie od powyższego należy doręczyć zainteresowanemu członkowi odpis uchwały wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o prawie i terminie wniesienia odwołania. Wniesienie odwołania wstrzymuje wykonanie zaskarżonej uchwały.

Pomijając bezsporną okoliczność, że powódka nie została zawiadomiona o posiedzeniach zarządu tak w dniu 9 września 2013r., jak i w dniu 21 listopada 2013r., na których podjęto dotyczące jej uchwały, to przesłane jej w dniu 20 października 2013r., na skutek jej wniosku, uzasadnienie do bliżej nieokreślonej uchwały, Sąd Okręgowy określił jako swoistego rodzaju „bełkot literacki”. Wskazane uchybienia wskazywały na rażące naruszenie postanowień statutu. Trafnie zatem powoływała się powódka, żądając ustalenia nieważności wskazanych w pozwie uchwał, na sprzeczność tych uchwał z postanowieniami statutu (...).

Nadto Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, iż protokół z posiedzenia Zarządu Komisarycznego (...) (...) wskazuje jedynie na poddanie pod głosowanie członków zarządu wniosku o unieważnienie „jakiś” 15 uchwał z 5 grudnia 2011r., podczas gdy uchwała z dnia 9 września 2013r., doręczona powódce, stanowi o unieważnieniu uchwały nr (...) bez podania daty jej podjęcia, nie mówiąc już o jej przedmiocie. Jedyną uchwałą, jaka znajduje się w aktach sprawy, dotycząca przydzielenia powódce działki nr (...) z terenem przyległym i przyjęcia powódki na członka zwyczajnego (...) oraz członka (...) (...) w C., została podjęta w dniu 7 listopada 2011r. i została oznaczona numerem (...). Pozwany, będący następcą prawnym (...) (...) w C. w toku całego postępowania przed Sądem I instancji rozbieżności tej nie wyjaśnił. Z tych względów Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo i orzekł o kosztach procesu na mocy art. 98 i 108 k.p.c.

Pozwany złożył apelację od powyższego wyroku, skierowaną przeciwko całości rozstrzygnięcia.

Skarżący zarzucił naruszenie prawa materialnego:

1. art. 67 ust. 1 i 2 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014r., poz. 40 ze zm.) w zw. z art. 195 § 1 k.p.c. przez uznanie, iż pozwany jest legitymowany biernie do występowania w sprawie o unieważnienie uchwały podjętej przez Zarząd Komisaryczny (...) (...) w zakresie członkostwa w (...) Związku (...);

2. art. 2 i art. 9 Prawa o stowarzyszeniach w zw. z art. 73 ust. 1 – 3 ustawy z 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014r., poz. 40 ze zm.) przez uznanie, iż powódka jest członkiem nowo powstałego Stowarzyszenia (...) w C. (pozwanego);

3. art. 32 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. nr 169, poz. 1419 ze zm.) przez pominięcie przez Sąd Okręgowy, iż w dacie podejmowania uchwały (...) z dnia 13 listopada 2013r. nie obowiązywała ustawa z 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014r., poz. 40 ze zm.).

Nadto skarżący zarzucił także naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, przez sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez:

- ustalenie, że wyłączenie ogrodu działkowego ze struktur (...) powoduje, iż podmiotem uprawnionym w kwestii przynależności do stowarzyszenia ogrodowego, będącego następcą (...), jest pozwany, jako stowarzyszenie wyodrębnione ze struktur (...);
- ustalenie, iż przyjęcie powódki w poczet członków (...) i przyznanie prawa użytkowania działki nr (...) odbyło się zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- uchylenie uchwał przez stwierdzenie ich nieważności bez zbadania przesłanek statutu (...), dotyczących stwierdzenia nieważności uchwał i skupieniu się tylko na przepisach statutu (...) dotyczących stwierdzenia nieważności uchwał i skupieniu się tylko na przepisach statutu (...) dotyczących ustania członkostwa;
- ustalenie, iż pozwany powiększył działkę p. S. M., bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w tej kwestii;
- dokonanie oceny dowodów w sposób nieszczechstronny, z pominięciem dowodów z zeznań świadków i mapy ogrodu, przedstawionej przez pozwanego.

Uwzględnienie tych dowodów mogłoby doprowadzić do odmiennej w stosunku do przyjętej przez Sąd, oceny pozostałego materiału dowodowego.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Powódka w odpowiedzi na apelację domagała się jej oddalenia i zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie gdyż zgłoszone w niej zarzuty nie były trafne.

Następstwo prawne pozwanego stowarzyszenia w stosunku do (...) O.(...)o (...) w C. zostało przyznane przez pozwanego w odpowiedzi na pozew i wynika wprost z art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 2013r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 9 stycznia 2014r. ze zm.).

Nie doszło w rozpoznawanej sprawie do naruszenia art. 67 ust. 1 i 2 wskazanej ustawy w zw. z art. 195 § 1 k.p.c., gdyż Sąd Okręgowy trafnie uznał, że pozwany jest legitymowany biernie w procesie o ustalenie nieważności uchwał podjętych przez organ jego poprzednika prawnego, tj. Zarząd Komisaryczny (...) O.(...)o (...) w C..

Okoliczność, że powódka zgodnie z art. 67 ust. 2 cyt. ustawy zachowała członkostwo w (...) Związku (...), który na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 1 cyt. ustawy stał się stowarzyszeniem ogrodowym, gdyż nie wynika z materiału dowodowego sprawy aby złożyła oświadczenie o rezygnacji z tego członkostwa (art. 67 ust. 2 cyt. ustawy) ani też, jak twierdzi skarżący, nie stała się jego członkiem, nie ma wpływu na istnienie legitymacji biernej pozwanego.

Pozwany zgodnie z art. 73 ust. cyt. ustawy stał się następcą prawnym (...) (...) i następstwo to obejmuje w szczególności prawa do nieruchomości zajmowanych przez rodzinny ogród działkowy, w tym prawa do działki nr (...), przydzielonej powódce w użytkowanie uchwałą zarządu (...) nr (...) z dnia 7 listopada 2011r. Ponadto pozwany kwestionuje członkostwo powódki w (...) i (...) (...), twierdząc, iż nabyła je w sposób niezgodny z prawem i akceptując zaskarżone w niniejszym postępowaniu uchwały nr (...) i nr (...), wskazujące na „nieistnienie” członkostwa powódki w (...) i (...) i nakazujące jej usunięcie nasadzeń z działki i rozebranie ogrodzenia.

W tej sytuacji niezasadne jest kwestionowanie przez pozwanego jego legitymacji procesowej biernej w rozpoznawanej sprawie. Powódka nie ma bowiem innej możliwości obrony swoich praw, w tym prawa użytkowania działki, jak wytoczenie powództwa o ustalenie nieważności godzących w te prawa uchwał, w postępowaniu skierowanym przeciwko pozwanemu. Fakt, że powódka nie została członkiem pozwanego stowarzyszenia wynika również z tego, że pozwany akceptował zaskarżone uchwały, nie traktował powódki jako członka (...) i (...). Sąd Okręgowy trafnie wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że stroną procesu o ustalenie nieważności uchwał nie jest organ, który zaskarżone uchwały podjął, lecz podmiot prawa, którym jest aktualnie pozwany.

Zasadnie uznał Sąd I instancji, że zachodziły podstawy do ustalenia nieważności zaskarżonych uchwał, gdyż uchwały te okazały się niezgodne z postanowieniami statutu i z dobrymi obyczajami. Przede wszystkim nie było możliwe podjęcie uchwały „o nie uznanie członkostwa”, skoro członkostwo mogło ustać wyłącznie na skutek okoliczności wskazanych w § 29 statutu (...), tj. na skutek wygaśnięcia, skreślenia lub pozbawienia. Przy podejmowaniu tego rodzaju uchwał konieczne jest zawiadomienie zainteresowanego członka o posiedzeniu zarządu, na którym jego sprawa ma być rozpoznawana, celem umożliwienia mu złożenia wyjaśnień (§ 25 w zw. z § 36 ust. statutu (...)). Odpis uchwały wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o prawie i terminie wniesienia odwołania należało doręczyć zainteresowanemu członkowi, zaś wniesienie odwołania wstrzymywało wykonanie zaskarżonej uchwały.

Sąd Okręgowy ustalił, co było bezsporne, że powódka nie została zawiadomiona o posiedzeniach zarządu, odbytych w dniach 9 września 2013r. i 21 listopada 2013r., na których procedowana była jej sprawa, a także, że nie doręczono jej podjętych na tych posiedzeniach uchwał, zaś w piśmie z dnia 20 października 2013r. wskazano na podjęcie bliżej nie określonej uchwały, z merytorycznie wątpliwym uzasadnieniem. Te uchybienia Sąd I instancji trafnie uznał za rażące naruszenia postanowień statutu (...), skutkujące stwierdzeniem nieważności zaskarżonych uchwał.

Za bezprzedmiotowe uznać należy zarzuty dotyczące sprzeczności ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego i naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie ustalenia nieważności zaskarżonych uchwał pozostawało zarzucone w apelacji ustalenie, dotyczące działań S. M. i J. M., polegających na przesunięciu granic działki użytkowanej przez powódkę, na korzyść działki tych osób, jak również zarzut podjęcia uchwały o przyjęciu powódki w poczet członków (...) w tym samym dniu, w którym została podjęta uchwała o pozbawieniu członkostwa A. S. i prawa użytkowania przez niego działki nr (...).

Ewentualne działania osób trzecich, dotyczące przesunięcia granic, w żaden sposób nie miały wpływu na treść rozstrzygnięcia, zaś druga okoliczność, odnosząca się do nieprawidłowości w podjęciu uchwały o przyjęciu powódki w poczet członków mogłaby zostać podniesiona przez A. S., gdyby zaskarżył on uchwałę o pozbawieniu go członkostwa, czego jednak, jak się wydaje, nie uczynił, gdyż żadna ze stron na taką okoliczność nie wskazała.

Także fakt późniejszego odbywania przez powódkę szkolenia dla osób ubiegających się o przydział działki, tj. odbycia szkolenia w marcu 2012r., gdy przydziału dokonano w listopadzie 2011r., nie skutkowało bezwzględnie nieważnością przydziału działki, skoro statut takiej sankcji nie przewidywał.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, według którego zaskarżona uchwała nr (...) dotyczy stwierdzenia nieważności uchwały o przyjęciu powódki w poczet członków (...), a nie kwestii ustania członkostwa, a zatem co do podjęcia tej uchwały nie obowiązywały reguły z § 29 statutu. Gdyby przyjąć prawidłowość rozumowania pozwanego, to uchwały dotyczące przyjęcia w poczet członków mogłyby zostać w dowolnym czasie „unieważnione” przez ten sam organ, który uchwały te wcześniej podjął, z obejściem wymagań określonych w § 29 statutu. Zauważyć jednak należy, że stwierdzenie nieważności uchwały o przyjęciu w poczet członków (...) skutkuje pozbawieniem danej osoby członkostwa, a zatem de facto ustaniem członkostwa.

Skarżący powołując się na treść § 57 statutu (...) nie zwrócił uwagi na istotny fakt, iż stwierdzenie nieważności uchwały należy do organu wyższego stopnia, a nie do organu, który daną uchwałę podjął. Gdyby nawet uznać, że uchwałą nr (...), nastąpiło uchylenie wcześniej podjętej uchwały, wadliwej na skutek nieuwzględnienia przy jej podjęciu wszystkich znanych okoliczności lub ujawnienia po jej podjęciu nowych okoliczności (§ 58 ust. 1 i ust. 3 statutu), to biorąc pod uwagę, iż uchwała uchylona dotyczyła przyjęcia powódki w poczet członków, winny być zachowane przy podjęciu uchwały uchylającej wymagania z § 29 statutu, a także wymagania z § 57 ust. 3 w zw. z § 58 ust. 3 zd. drugie statutu. Uchwała uchylająca winna zawierać uzasadnienie wykazujące zasadność podjętego rozstrzygnięcia. Warunku tego nie spełnia „uzasadnienie” z dnia 20 października 2013r. (k. 25), wskazujące na nieprawidłowe działanie zarządu (...) w zakresie opracowania planu zagospodarowania przestrzennego i na „nieistnienie działki nr (...)”, które ma się nijak do faktu, iż działka nr (...) była wcześniej wydzielona i przyznana do użytkowania A. S., a następnie przyznana powódce.

Nie mógł zostać uwzględniony zarzut dotyczący braku możliwości zaskarżenia przez powódkę uchwały nr (...) z dnia 13 listopada 2013r. dotyczącej usunięcia ogrodzenia działki i nasadzeń, wobec treści art. 32 ustawy z dnia 8 lipca 2005r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. nr 169, poz. 1419 ze zm.), skoro wskazana uchwała była pochodną uchwały dotyczącej „nieuznania członkostwa” powódki i w szerokim rozumieniu odnosiła się również do stosunku członkostwa powódki w (...).

Oddalenie wniosków dowodowych strony pozwanej, w szczególności wniosków osobowych, było uzasadnione, gdyż materiał dowodowy sprawy w postaci dokumentów był wystarczający dla rozstrzygnięcia sprawy.

Niezależnie od tego należy zauważyć, że strona pozwana, reprezentowana przez fachowego pełnomocnika procesowego, po wydaniu przez Sąd Okręgowy na rozprawie w dniu 18 listopada 2015r. postanowienia o oddaleniu wniosków dowodowych, nie zgłosiła zastrzeżenia opartego na art. 162 k.p.c.

W tym stanie rzeczy należało apelację oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. i orzec o kosztach postępowania apelacyjnego w oparciu o art. 98 i 99 k.p.c. Na podstawie art. 350 § 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny sprostował w zaskarżonym wyroku oznaczenie przedmiotu sprawy w ten sposób, że określił je jako „o ustalenie”.